

Sygn. akt III AUa 867/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel (spr.) SSO del. Beata Górską
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2015 r. w Szczecinie

sprawy T. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o wysokość kapitału początkowego i o wysokość emerytury

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 września 2014 r. sygn. akt IV U 773/14

oddala apelację.

SSO del. Beata Górską SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka-Szkibiel

Sygn. akt III AUa 867/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.04.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. ponownie przeliczył dla ubezpieczonej T. D. kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. z lat 1973-1982, w tym podstawę wymiaru składek w roku 1982 wynoszącą 7.329,00 zł. Stosunek podstawy wymiaru z tego roku do przeciętnego wynagrodzenia proporcjonalnie do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu wyliczony dla tego roku wyniósł 31,51%. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 66,59 %. Wartość kapitału początkowego wyniosła 105.499,02 zł.

W związku ze zmianą wysokości kapitału początkowego organ rentowy decyzją z dnia 06.05.2014r. ponownie przeliczył wysokość emerytury ubezpieczonej. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej do

końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego. Wysokość emerytury po korekcie kapitału początkowego wyniosła 1.274,87 zł.

Ubezpieczona wniosła odwołania od powyższych decyzji nie zgadzając się z wyliczeniem wskaźnika dla roku 1982 - wyrażonym w procentach stosunkiem podstawy wymiaru z tego roku do przeciętnego wynagrodzenia proporcjonalnie do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, że w roku 1982 pracowała od 01.01.1982r. do 04.02.1982r., od 05.02.1982r. rozpoczęła urlop wychowawczy. Zdaniem ubezpieczonej, z uwagi na fakt, iż w lutym 1982r. przepracowała zaledwie 4 dni, jej zarobki z roku 1982, powinny być podzielone przez przeciętne wynagrodzenie, ogłoszone w roku 1982, za jeden miesiąc wynoszące 11.161 zł. Przy zastosowaniu takiego obliczenia wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósłby 69,74%.

Sąd zarządził połączyć spraw z ww. odwołań w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia 19 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania.

Sąd ten ustalił, że decyzją z dnia 07.07.2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił dla ubezpieczonej T. D. kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego nie przyjęto podstawy wymiaru składek w roku 1982. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 53,64 %. Uwzględniono 16 lat 6 miesięcy i 9 dni okresów składkowych tj. 198 miesięcy oraz 8 lat 6 miesięcy i 28 dni okresów nieskładkowych tj. 102 miesiące. Kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. wyniósł 96.323,92 zł.

Decyzją z 22.04.2014r. organ rentowy ponownie ustalił dla ubezpieczonej kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. z lat 1973-1982, w tym podstawę wymiaru składek w roku 1982 wynoszącą 7.329,00 zł. Stosunek podstawy wymiaru z tego roku do przeciętnego wynagrodzenia proporcjonalnie do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu (2 miesiące) wyliczony dla tego roku wyniósł 31,51%. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 66,59 %. Wartość kapitału początkowego wyniosła 105.499,02 zł.

W związku z korektą kapitału początkowego organ rentowy decyzją z dnia 06.05.2014r. ponownie ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego. Wysokość emerytury po korekcie kapitału początkowego wyniosła 1.274,87 zł.

Ubezpieczona w okresie od 01.01.1982r. do 04.02.1982r. wykonywała pracę w ramach stosunku pracy i z tego tytułu otrzymała wynagrodzenie w kwocie 7.329,00 zł, od 05.02.1982r. do 31.01.1985r. korzystała z urlopu wychowawczego.

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd I instancji zważył, że odwołania są niezasadne.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd ten powołał z art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U z 2009r. nr 153, poz. 1227 ze zm.), zgodnie z którym dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub dla których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Z kolei w myśl art. 174 ust. 1 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12.

Wysokość kapitału początkowego zależy od udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed dniem 01.01.1999r., podstawy wymiaru i współczynnika p, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego - analogicznie jak emerytury lub renty - nie może być wyższy niż 250%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się mnożąc wskaźnik wysokości podstawy

wymiaru przez kwotę bazową (art.174 w związku z art. 15, 16, 17 ust.1 i 3, 18, i 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Dalej Sąd Okręgowy argumentował, że przepis art. 174 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, że podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r. Odesłanie do wymienionych przepisów oznacza, że zasady ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego są takie same, jak zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent. Ogólne zasady ustalania tej podstawy uregulowane są w art. 15 ust. 1, zgodnie z którym podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w okresie kolejnych 10 lat i kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę. Prawo wyboru okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych ograniczone jest w przypadku ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego do lat z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r. Zainteresowanemu pozostawiony jest wybór okresu, z którego podstawa wymiaru składek przyjmowana jest do podstawy wymiaru kapitału początkowego, tylko w granicach określonych powołanymi przepisami, co oznacza, że okres ten nie może być ani dłuższy, ani krótszy niż 10 lat i że z tego dziesięcioletniego okresu nie mogą być wyłączone żadne okresy. Sąd orzekający zwrócił uwagę, że w szczególności nie są wyłączone okresy, w których zainteresowany nie podległ ubezpieczeniu społecznemu i w związku z tym nie osiągał dochodów, które mogłyby stanowić podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Wynika to z regulacji zawartej w art. 16 ust. 1, który stanowi, że przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu. Jeżeli w okresie ostatnich 20 lat występowały przerwy w ubezpieczeniu, zainteresowany, chcąc osiągnąć najkorzystniejszy wskaźnik podstawy wymiaru, może wybrać taki okres kolejnych 10 lat, w którym przerwy były najkrótsze.

W myśl art. 174 ust. 3b ustawy emerytalnej, który w tym brzmieniu wszedł w życie od 23.09.2011r. ze zmianą od 01.10.2013r., jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Sąd I instancji ustalił, że niewątpliwie przeciętne miesięczne wynagrodzenie w 1982 r. wynosiło 11.631 zł (obwieszczenie Prezesa GUS w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników w gospodarce społecznej w latach 1950 - 1989 r. (...))M.P. 1990r.,Nr21,poz. 171).

Sąd ten wskazał, że intencją autorów projektu nowelizacji, co wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, było wprowadzenie korzystniejszych zasad ustalania kapitału początkowego w przypadku kobiet, które przed dniem 1 stycznia 1999 r. korzystały z urlopu wychowawczego i w związku z tym przepracowały tylko przez część roku kalendarzowego. Dlatego zaproponowano wprowadzenie przepisu, który w sytuacji, gdy we wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego okresie znajduje się rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony przebywał na urlopie wychowawczym i dlatego pozostawał w ubezpieczeniu jedynie przez część miesiący tego roku, to do obliczenia stosunku wynagrodzenia uzyskanego w tym roku do przeciętnego wynagrodzenia, miał zezwalać na przyjmowanie kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia odpowiedniej do liczby miesięcy lub dni, w których zainteresowany pozostawał w ubezpieczeniu, a nie z całego roku.

Intencja ta nie załaziła w całości odzwierciedlenia w treści normy prawnej, która wprowadzona została na mocy nowelizacji. Regulacja z art. 173 ust.3 b ustawy nie zwięża w taki sposób okresów, z których przyjmuje się kwoty

przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia używając zwrotu „sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu”.

Wskazać należy, że ustawodawca, w sytuacji, gdy chce się odnieść w ustawie emerytalnej do faktycznego okresu podlegania ubezpieczeniu, wyraźnie to precyzuje tak jak uczynił to w przepisie art. 17 ust. 1 ustawy, który stanowi, że jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru renty w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1-4, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się podstawę wymiaru składek za okres faktycznego podlegania ubezpieczeniu, z uwzględnieniem ust. 2 i 3. Skoro zatem ustawodawca nie zastosował tak precyzyjnej redakcji przepisu z art. 174 ust. 3b ustawy należy uznać, że pojęcie „liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu” ma szerszy zakres i obejmuje miesiące, w których ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu nie w rozumieniu pełnych miesięcy lecz miesiące, czasie których występowało ubezpieczenie społeczne. Taki sposób obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok 1982 zastosował organ rentowy decyzji z dnia 22.04.2014r.

W ocenie Sądu Okręgowego, przedstawiona wykładania przepisu art.174 ust.3b ustawy pozwala na stosowanie go do różnych sytuacji faktycznych, w tym takich, gdy zainteresowany podlegał ubezpieczeniu jedynie przez część miesiąca a mimo to osiągnął przychód, który pozwala na ustalenie korzystnego stosunku wynagrodzenia uzyskanego w tym roku do przeciętnego wynagrodzenia.

Ubezpieczona domaga się, aby przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego (co w konsekwencji ma wpływ na wysokość emerytury) „zaokrąglić” okres przepracowany przez nią w 1982r. do jednego miesiąca, przyjmując kwotę wynagrodzenia osiągniętą w okresie od 01.01.1982r. do 04.02.1982r. w wysokości 7.329,00 zł jako podstawę wymiaru składek w roku 1982 i do obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek przyjmując jednomiesięczne przeciętne wynagrodzenie ogłoszone za ten rok kalendarzowy. Wyliczony w ten sposób wskaźnik za rok 1982 winien wynosić 63,01%.

Zamiarem ubezpieczonej jest zatem przyjęcie do obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok 1982 pełnych miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

W ocenie Sądu I instancji zaproponowany przez ubezpieczoną sposób obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok 1982 nie jest możliwy do przyjęcia z przyczyn wskazanych powyżej.

Ewidentnie, w ustalonym stanie faktycznym, nie jest nadto możliwe przyjęcie, że wynagrodzenie za okres od 01.01.1982r. do 04.02.1982r. w wysokości 7.329,00 zł powinno być porównane z jednomiesięcznym przeciętnym wynagrodzeniem ogłoszonym za ten rok kalendarzowy. W takim przypadku należałoby brać pod uwagę jedynie wynagrodzenie za styczeń 1982r., z pominięciem kwoty, która stanowi wynagrodzenie za 4 dni lutego 1982r.

Z tych względów Sąd uznał, że decyzja Zakład Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22.04.2014r. ustalająca dla ubezpieczonej kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. odpowiada prawu.

Jeżeli brak jest podstaw do przeliczenia kapitału początkowego, również przeliczenie emerytury nie znajduje żadnego uzasadnienia. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że odwołującej przysługuje emerytura obliczona według zasad określonych w art. 25-26 ustawy, a zatem jej wysokość zależy od wartości kapitału początkowego. Podstawę obliczenia takiej emerytury stanowi bowiem kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Wysokość kapitału początkowego ma zatem bezpośredni wpływ na wysokość emerytury. Dlatego też również za prawidłową Sąd Okręgowy uznał decyzję z dnia 06.05.2014r.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiodła ubezpieczona. W jej treści podtrzymała swoje stanowisko zawarte w odwołaniu, jak i pismach późniejszych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji ustalając stan faktyczny oparł się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, należycie go rozważył i wskazał jakim środkiem dowodowym dał wiarę, przedstawiając prawidłową ich ocenę, którą właściwie uargumentował. Całość podjętych ustaleń faktycznych tego Sądu przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu wyroku zasługuje na akceptację. Ustalenia te jako prawidłowe i znajdujące oparcie w materiale dowodowym Sąd Apelacyjny podziela przyjmując za własne, w związku z czym nie ma konieczności ich ponownego przytaczania w całości (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22.02.2010 r., I UK 233/09, z dnia 24 września 2009 r., II PK 58/09, z dnia 5 listopada 1998 r. I PKN 339/98 i postanowienie z dnia 22 kwietnia 1997 r., II UKN 61/97). Analiza akt postępowania wskazuje, że nie wystąpiło w niej również naruszenie przepisów prawa materialnego.

Wyjściowo Sąd Apelacyjny dostrzega, że przedmiotem niniejszego sporu jest prawidłowość przeliczenia wysokości kapitału początkowego ubezpieczonej, przy czym kwestią całkowicie pozostającą poza polemiką były okresy zatrudnienia T. D., w tym zatrudnienia w Zakładach (...) w Z., uwzględniane w stażu ubezpieczeniowym dla potrzeb emerytalnych. Ubezpieczona kwestionowała wyłącznie sposób ustalenia kapitału początkowego. W jej ocenie bowiem okres przepracowany przez nią w 1982 r. (cały miesiąc styczeń i 4 pierwsze dni miesiąca lutego) należało zaokrąglić do jednego miesiąca.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia pozostaje, że w dacie wniosku o ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego, jak i decyzji obowiązująca była regulacja z art. 174 ust. 3b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepis ten w nowym, wprowadzonym art. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 960) brzmieniu obowiązuje od dnia 1 października 2013 r. Zgodnie z jego treścią, jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Rację ma Sąd Okręgowy, że z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 960) wyraźnie wynika, iż proponowana zmiana art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wprowadza korzystniejsze zasady ustalania kapitału początkowego w przypadku kobiet, które przed dniem 1 stycznia 1999 r. korzystały z urlopu wychowawczego i w związku z tym przepracowały tylko przez część roku kalendarzowego. Sąd Apelacyjny zwrócił także uwagę, że głównym motywem wprowadzenia tejże regulacji był nierozwiązany dotychczas problem tych osób, które do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego musiały wskazać również rok kalendarzowy, w którym korzystały z urlopu wychowawczego. Wskaźnik wysokości wynagrodzenia za ten rok był zatem obniżony, bo do jego ustalenia przyjmowało się przeciętne wynagrodzenie z całego roku, co bardzo obniżało wysokość kapitału początkowego, a w przyszłości emerytury. Dlatego w treści uzasadnienia projektu ustawy podkreślono, że proponuje się wprowadzenie korzystnego dla ubezpieczonych przepisu, a mianowicie, jeżeli we wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego okresie znajduje się rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony przebywał na urlopie wychowawczym i dlatego pozostawał w ubezpieczeniu jedynie przez część miesiący tego roku, to do obliczenia stosunku wynagrodzenia uzyskanego w tym roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmowana byłaby kwota przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia odpowiednia do liczby miesięcy lub dni, w których zainteresowany pozostawał w ubezpieczeniu, a nie z całego roku. Ubezpieczona T. D. od 5 lutego 1982 roku rozpoczęła urlop wychowawczy, zatem w roku tym pracowała jedynie od 1 stycznia do 4 lutego, tym samym jest osobą uprawnioną to skorzystania z dobrodziejstwa wprowadzonej regulacji. Jednakże w tym miejscu, w nawiązaniu do wywodów apelującej, Sąd Odwoławczy zwraca uwagę, że rzeczywiście pierwotne brzmienie projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS zakładało dodanie do art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ustępu 3c w brzmieniu następującym: Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym

ubezpieczony korzystał z urlopu wychowawczego i dlatego świadczył pracę jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy lub dni świadczenia pracy. Jednakże projekt ustawy, czy uzasadnienie projektu nie mają żadnej mocy wiążącej i realnie nie obowiązują w porządku prawnym. Moc wiążącą posiada ustawa przyjęta przez Sejm oraz podpisana przez Prezydenta. W tym kontekście zauważyć trzeba, że już po I czytaniu w komisjach podkomisja nadzwyczajna po rozpatrzeniu na posiedzeniach projektu poselskiego ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (druk 636) przedstawiła projekt, wedle którego artykułowi 174 ust. 3b nadano brzmienie obowiązujące aktualnie, mianowicie: Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. W rezultacie zatem słusznie ocenił Sąd I instancji, że przepis ten obejmuje miesiące nie w rozumieniu wyłącznie pełnych miesięcy, w których ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu, ale w rozumieniu miesięcy, w czasie których występowało ubezpieczenie społeczne. W realiach rozpoznawanej sprawy, ubezpieczona była objęta ubezpieczeniem także w lutym 1982 roku, dlatego w zgodzie z przepisem art. 174 ust. 3b ustawy, uznać trzeba, że jest to miesiąc, w czasie którego występowało ubezpieczenie społeczne. Z punktu widzenia cytowanego przepisu bez znaczenia jest fakt podlegania temu ubezpieczeniu tylko przez 4 dni, albowiem przepis stanowi wprost o miesiącach.

Z tych względów Sąd Apelacyjny ocenił sposób obliczenia kapitału początkowego jako prawidłowy i zgodny z obowiązującymi regulacjami. Rację miał więc organ rentowy, że brak jest podstaw do przeliczenia ubezpieczonej kapitału początkowego.

Podzielić należy też stanowisko Sądu Okręgowego, że jeżeli brak jest podstaw do przeliczenia kapitału początkowego, również przeliczenie emerytury nie znajduje żadnego uzasadnienia. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że apelującej przysługuje emerytura obliczona według zasad określonych w art. 25-26 ustawy, a zatem jej wysokość zależy od wartości kapitału początkowego. Podstawę obliczenia takiej emerytury stanowi bowiem kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Wysokość kapitału początkowego ma zatem bezpośredni wpływ na wysokość emerytury.

Tym się kierując Sąd Odwoławczy na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

SSO del. Beata Górka SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka-Szkibiel